

8 Νοεμβρίου 2014

Ο Άγιος ζητά από μόνος του αλλαγή αμφίων!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το ιερό λείψανο του οσίου Ιωάννου του Ρώσου μεταφέρθηκε στο Νέο Προκόπι της Ευβοίας τον Οκτώβριο του 1924, από τους Πρόσφυγες, . Εκεί εγκαταστάθηκαν οι Έλληνες που ήλθαν από το Προκόπι της Μικράς Ασίας.

Το 1930 άρχισε να κτίζεται εκεί ο περικαλλής ναός, προς τιμήν του Αγίου, ο οποίος ολοκληρώθηκε μετά από πολλούς κόπους των πιστών το 1951. Τότε μεταφέρθηκε ο Άγιος στο νέο Ναό, όπου και εκεί βρίσκεται μέχρι σήμερα. Είναι ένα από τα μεγάλα προσκυνήματα της πατρίδος μας. Οι πιστοί καταφθάνουν από όλα τα μέρη του κόσμου, προσκυνούν τον Άγιο , επικαλούνται την βοήθεια του και τον ευχαριστούν για τα τόσα θαύματα που επιτελεί .

Κατά την διάρκεια της ζωής του.

Κάποια περίοδο πού ο αγάς - σαν ευσεβής Μουσουλμάνος - είχε φύγει σε ιερή αποδημία - προσκύνημα στη Μέκκα, ή γυναίκα του θέλησε νά καλέ-σει σε φαγητό φίλους και γνωστούς για νά ευχηθούν για τόν ασφαλή γυρισμό και τήν καλή υγεία του αγά της. Καθώς έφερνε ή κυρία στους συνδαιτυμόνες τό γνωστό φαγητό τής Ανατολής, τό πιλάφι, στράφηκε προς τόν Ιωάννη και του είπε: «Πόση χαρά θα ένωθε, Γιοβάν, σήμερα ο αφέντης σου, αν γευό-ταν από αυτό τό αγαπημένο του φα-γητό».

Ο Ιωάννης με απλότητα ζήτησε ένα πιάτο με πιλάφι. Και με τη δύνα-μη τής αδιάκριτου πίστεως και θερμής προσευχής του τό πιάτο θαυματουρ-γικά απεστάλη στο αφεντικό του! Οι παριστάμενοι δεν πίστεψαν. Γέλασαν. Όταν όμως μετά από καιρό επέστρε-ψε ο αγάς και έφερε πίσω τό πιάτο ά-δειο με τό οικόσημο τής μωαμεθανικής του οικογενείας, τότε πείστηκαν όλοι για τη δύναμη τής πίστεως του άκα-κου και φιλάγαθου και φιλόανθρωπου αυτού δούλου.

Ύστερα και από τό γεγονός αυτό, τό ζεύγος των κυρίων πίεζε περισσότερο τόν Ιωάννη νά μην κατοικεί πια στον ανθυγιεινό στάβλο και του παραχώρη-σαν δωμάτιο για νά ζει με αξιοπρέπεια. Αυτός όμως και πάλι - όπως και τήν πρώτη φορά - ευγενικά και σταθερά αρνήθηκε. Προτίμησε νά ζει ως ταπει-νός δούλος Ιησού Χριστού στο «ησυ-χαστήριο» πού τόσα χρόνια είχε αγα-πήσει μένοντας πιστός στα θελήματα του αγά του και στη διακονία και τις περιποιήσεις των άκακων και άλογων ζώων.

Έφθασε κάποτε και ή ώρα πού ο άγιος Ιωάννης ο Ρώσος επρό-κειτο νά εγκαταλείψει τα εγκόσμια και νά αναχωρήσει για τόν ουρανό. Ο Όσιός μας αρρώστησε. Παρέμενε ξα-πλωμένος με υπομονή στον ταπεινό αχυρώνα του στάβλου ευγνωμονώντας τόν Θεό για όλα τα δώρα πού του είχε χαρίσει.Κάποια στιγμή αισθάνθηκε ότι πλησιάζει τό τέλος του και ζήτησε με ισχυρό πόθο νά κοινωνήσει τα Άχραντα Μυστήρια. Και επειδή υπήρχε τήν περί-οδο εκείνη ατμόσφαιρα μίσους από φα-νατισμένους Τούρκους ο διακριτικός και ευλαβής ιερέας π. Θεόδωρος Παπαδό-πουλος έφερε τη θεία Κοινωνία με άκρα ευλάβεια

μυστικά μέσα σε ένα μήλο. Με ιερή συγκίνηση ο όσιος και ομολογητής του Χριστού Ιωάννης κοινώνησε για τελευταία φορά. Και ειρηνικά παρέδω-σε τήν αγνισμένη και φωτισμένη ψυχή του στον αγαπημένο του Κύριο Ιησού Χριστό. Ήταν 27 Μαΐου του έτους 1730. Ή είδηση διαδόθηκε αστραπιαία σε ό-λο τό Προκόπιο. Μεγάλο πένθος απλώ-θηκε σε όλη τήν περιοχή τής Καππα-δοκίας. Ο Όμέρ αγάς τόν τίμησε και τόν έκλαψε.

Στη συνείδηση όλων, Χριστιανών και Οθωμανών, ο δούλος του Θεού Ιωάννης ήταν ένας άγιος. Είχαν περάσει τριάμισι μόλις χρόνια από τήν κοίμηση του Αγίου. Οι Προκοπιείς έβλεπαν κάθε νύχτα «φώς λάμπων άγιον τω του οσίου μνήματι». Έτσι με θαυμαστή υπόδειξη του Αγίου τό Νοέμβριο του 1733 έγινε ή ανακομιδή των ιερών Λειψάνων του. Έκθαμβοι οι πιστοί Χριστιανοί αντίκρισαν τό ιερό Λείψανο του νέου αυτού ασκητού και όμολογητού «ακέραιο καί εύωδιάζον». Με ιερό δέος τό έναπέθεσαν κάτω από τήν Αγία Τράπεζα του Αγίου Γεωργίου (του ναού πού τόσο είχε αγαπήσει ο Άγιος).

Μετά την οσιακή κοίμησή του.

Εκατό χρόνια μετά, τό 1832, ο στρατός του Όγλου Οσμάν πορευόμενος σε πο-λεμική αποστολή λεηλάτησε τό Προκό-πιο. Βεβήλωσε και λήστεψε τόν ιερό ναό. Παρέδωσε τό ιερό Λείψανο του άγιου Ιωάννου στις φλόγες. Άλλά ο Άγιος πα-ρουσιάστηκε σε όραμα και φοβέρισε τούς ασεβείς Οθωμανούς. Έντρομοι οι στρατιώτες εγκατέλειψαν αμέσως εκεί ό,τι είχαν κλέψει και έφυγαν διακηρύσσον-τας τό μεγάλο θαύμα. Τό σκήνωμα του Αγίου παρέμενε άθικτο, όμως έμαύρισε επιφανειακά. Τό 1862 με επέμβαση θαυματουργική του Αγίου γλύτωσαν από τό σεισμό είκοσι παιδάκια του ελληνικού σχολείου.

Ή φήμη του οσίου Ιωάν-νου ως θαυματουργού είχε απλωθεί πλέον σ' ό-λη τη Μ. Ασία. Πάμπολ-λες είναι οι μαρτυρίες για τα θαύματα του. Πλήθη λαού τόν επισκέπτονται και ζητούν θεία προστα-σία και βοήθεια. Τόν ο-νομάζουν «θεραπευτή Ά-γιο». Οι Τούρκοι τόν α-ποκαλούν «κουλέ Γιουβάν», αιχμάλωτο Ιωάννη. Με πίστη και αυτοί λαμβάνουν «τό σιφά σουγιού», τό νερό του αγιάσματος του. Με αυτό θεραπεύονται, ραντίζουν τα χωράφια, σταματούν οι επιδημίες. Μία δοξολογία εξέρχεται από τα χείλη όλων. Ή λάρνα-κα του Οσίου «ίατρείον δέδεικται πάσης ασθενείας». Έκθαμβος ο υμνογράφος τής Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας α-είμνηστος π. Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης θα γράψει: «Ίδόντες σου τήν βιοτήν καί τήν πτωχείαν τήν πολλήν οί Άγαρηνοί, Ιωάννη, σφόδρα ηύλαβήθησαν η-θών σου τήν σεμνότητα». Και σε δόξα-σαν. Και με μεγάλη φωνή διέδιδαν ό-τι είσαι φίλος και οικείος του Θεού!

Διηγήσεις του Πατρός Ιωάννου Βερνέζου, Προϊσταμένου Ιερέως στον Όσιο Ιωάννη το Ρώσσο, στο Νέο Προκόπι της Εύβοιας

1)Αλλαγή των αμφίων.

«Ο Άγιος ζητάει μόνος του να του αλλάξουμε τα άμφια.Τότε μπορούμε να

ανοίξουμε και την λάρνακα. Η λάρνακα δεν ανοίγει όποτε εμείς θελήσουμε, αλλά όταν θέλει ο Άγιος.

Πως ειδοποιεί για την αλλαγή των αμφίων του; Νά, έρχεται π.χ. σε μιά καλή ψυχή και λέει στον ύπνο (σέ διάφορα μέρη, στην Ν. Υόρκη, στην Αυστραλία, στην Θεσσαλονίκη), έλα να με χαιρετήσης, είμαι ο Ιωάννης από την Ρωσία” έλα στην εκκλησία μου και να πης στον Ιερέα ήρθε ο καιρός να μου αλλάξουν τους χιτώνες. Έτσι έγινε το 1937, το 1955, το 1977 που έγινα αποδέκτης εγώ. Επήρα εγώ τίς πληροφορίες από πιστούς.

Το 2005 ξαναζήτησε ο Όσιος να γίνη αλλαγή αμφίων μετά 28 χρόνια που πέρασαν από το 1977.

Ο κ. Στυλιανός ξέρει ότι εδώ μαζί ξεκινήσαμε στον αγώνα. Μού είπε λευκανθήκαμε. Ο αγαπητός Στυλιανός είναι πολλά χρόνια στον αγώνα, και να προσεύχεσθε γι’ αυτόν. Εγώ είμαι εδώ 43 χρόνια κληρικός και τρία χρόνια πρίν ως λαϊκός, συνολικά 46 χρόνια και έχουμε δει χιλιάδες και εκατομμύρια πιστούς να περνουν μπροστά από τον Άγιο Ιωάννη.

Τί έχουμε να μαρτυρήσουμε; Τί είδαμε στις αλλαγές; Το συγκλονιστικό είπαμε είναι ότι είδοποιεί ο ίδιος! Έτσι σε μιά κοπέλα είπε:

Να “ρθής να δής το μαξιλάρι μου που θα είναι γεμάτο δάκρυα. Κλαίμε για σας τους νέους. Προσευχόμαστε ιδιαίτερα για σας στο Θεό να σας στηρίξη.

Όταν το 1977 ανοίξαμε και είδαμε το μαξιλάρι όλο καθαρό ήταν, όμως εδώ δίπλα στους οφθαλμούς ήταν βρεγμένο με μιά μεγάλη κηλίδα από δάκρυα.

Είδαμε όλη την κεφαλή του Αγίου να κινείται, και ο Σεβασμιώτατος και οι ιερείς.

Συγκλονιστικό! Παίρνουμε την λάρνακα και ερχόμαστε σε δύο τραπέζια και βάζουμε τον Άγιο. Αυτό που σεβάστηκε ο ίδιος ο Θεός, ετίμησε και εχαρίτωσε και εδόξασε, που χάρισε το δώρο της αφθαρσίας ως την Β΄ Παρουσία.»

2) «Θεραπεία ασθενούς που έπασχε από «μυελογενή λευχαιμία.

.Μιά οικογένεια στην Αθήνα δέχτηκε ένα μεγάλο πλήγμα, το παιδί τους ο Βασιλάκης, Ε” Δημοτικού, ξαφνικά έχασε το κέφι του, κλείστηκε στο σπίτι, άρχισαν εξετάσεις και διαπιστώθηκε «μυελογενής λευχαιμία», μετά από παρακέντηση που έγινε στην σπονδυλική στήλη. Αρχισαν οι χημειοθεραπείες, πέφτουν τα μαλλιά του παιδιού και πρέπει να έχη μεγάλη αντοχή κανείς. Έχανε το παιδί τίς δυνάμεις του.

Μιά βραδιά, μεσάνυχτα, φωνάζει την μητέρα του.

Μανούλα θέλω μιά χάρη. Να με πάτε στον Άγιο Ιωάννη τον Ρώσο.

Πως, παιδί μου, σκέφθηκες τον Άγιον αυτόν ανάμεσα σε τόσους Αγίους;

Θυμάσαι που πήγαμε εκδρομή πέρσι; Είχαμε πάρει και το βιβλίο με την Ιστορία και τα θαύματά τον. Απόψε, μόλις τελείωσα να το διαβάζω, άκουσα μέσα μου μιά φωνή, σα να μου είπε” έλα Βασιλάκη στην εκκλησία μου και θα σε κάνω καλά και σένα.

Ήρθανε. Το παιδί να βλέπατε πως προσπαθούσε να πιαστή από τη ζωή. Πήγε

κοντά, προσκύνησε. Άνοιξε τα χεράκια του, προσευχόταν, κατόπιν βάζει το σκουφάκι και τη ζώνη του Αγίου. Και το πιό απλό αντικείμενο μπορεί να μεταφέρει την δύναμη του Θεού. Η μάνα του να κλαίη κοντά στο άγιο λείψανο, και τότε της λέει το παιδί:

Μανούλα μου μὴν κλαίς! Μ" εκανε καλά ο Άγιος Ιωάννης.

Πές μου, παιδί μου, πως;

Σταμάτησε το μούδιασμα στο σώμα και ο πόνος στη μέση μου και, εκτός από αυτό, ήρθε μέσα μου χαρά. Χαίρομαι που θα ξαναγυρίσω στο σχολείο μου.

Φύγανε και δεν είπαν σε κανέναν τίποτα. Γύρισαν στην Αθήνα. Πήγαν στο Νοσοκομείο. Έγιναν νέες εξετάσεις και ο καθηγητής είπε πως, με τα αποτελέσματα της παρακεντήσεως, τώρα πιά σταματάμε τις χημειοθεραπείες γιατί αρρώστεια δεν υπάρχει πλέον. Τότε η μάνα είπε τι είχε ζητήσει και τι είχε κάνει μόνο του το παιδί, και είπε ο γιατρός:

Αυτά είναι πάνω από την επιστήμη, είναι στην σφαίρα της πίστεως. Να ευχαριστήσετε τον Άγιο γιατί το εξιτήριο το υπέγραψε ένας Άγιος.

Τον Ιούνιο τελείωσε το Δημοτικό ο Βασιλάκης και είναι όπως θέλη ο Θεός.»

3)Το λείψανο ίδρωσε στην λιτανεία του 2004.

Στο τέλος της λιτάνευσης του τίμιου λειψάνου του αγίου Ιωάννου του Ρώσου το 2004, άφησαν όπως συνηθίζεται το τίμιο λείψανο πάνω σε μια εξέδρα, και όλος ο λαός, χιλιάδες προσκυνητές, πέρασαν από κάτω. Αυτό κράτησε ώρες. Στο τέλος, όταν κατέβασαν το τίμιο λείψανο παρατήρησαν πώς το γυαλί, στο μέρος πάνω από το πρόσωπο του Αγίου, είχε υγρανθή. Η εξήγηση που δόθηκε ήταν ότι ο άγιος ίδρωσε μεταφέροντας τις χιλιάδες, διαφορετικής εντάσεως και ποιότητας, προσευχές των προσκυνητών στον θρόνο του Θεού, όπως και ο ιδρώτας του Προσώπου του Χριστού έρρεε ως «θρόμβοι αίματος» κατά την προσευχή στην Γεθσημανή.»

4)Θεραπεία συγκύπτουσας γυναικός.

Ιδιαίτερη συγκίνηση προξενεί ένα ταπεινό μπαστούνακι που παραστέκει δίπλα στην ασημένια λάρνακα του Αγίου. Βουβός μάρτυρας θαύματος. Προέρχεται από τη συγκύπτουσα γερόντισσα Μαρία Σιάκα από το Φρέναρος Αμμοχώστου (Κύπρο), η οποία στις 11.08.78 θεραπεύτηκε εκεί από τον Άγιο και με φωνή πνιγμένη από δάκρυα ευγνωμοσύνης του είπε: «Ίντα (τι) να σου δώσω, παλληκάρι μου; Άγιέ μου, είμαι φτωχιά, θα σου δώσω το μπαστούνι μου, διότι εν μου (δεν μου) χρειάζεται μέχρι να πεθάνω».

5)Παρουσία του Αγίου Στην Σερβία το 1999

Συγκινητική είναι και η παρουσία του Αγίου τον Μάρτιο του 1999 στη Σερβία. Όπως η υπέρμαχος Στρατηγός, η Παναγία μας, ενδυνάμωσε τους στρατιώτες μας το 1940, έτσι και ο άγιος Ιωάννης ο Ρώσος σε οράματα που πολλοί τον είδαν, τους βεβαίωσε: «Πηγαίνω στο Βελιγράδι, γιατί σφαγιάζεται η Ορθοδοξία». Και

πράγματι· ντυμένος στρατιωτικά ο Άγιος ενίσχυε πολλούς Σέρβους την περίοδο εκείνη με τη θαυματουργική παρουσία του, όπως το κατέθεσαν αυτόπτες αξιόπιστοι μάρτυρες Σέρβοι.

6) Θαυμαστές κινήσεις του λειψάνου του Αγίου

Υπάρχουν φορές που το Ιερό λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου δεν βρίσκεται μέσα στην λάρνακα του και αργότερα εμφανίζεται μέσα. Τούτο το βεβαιώνει ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού καθώς και άλλοι. Μάλιστα, την ώρα που διαπιστώνεται πως ο Άγιος Ιωάννης δεν είναι μέσα στη λάρνακα, την ίδια ώρα έχει γίνει μια θαυμαστή ίαση κάποιου που τον επικαλέστηκε.

Άλλες φορές το Ιερό λείψανο του Αγίου «αλλάζει πλευρό»- θέση όπως είναι ξαπλωμένο, ενίοτε και μπροστά στον κόσμο-προσκυνητές- και ακούγεται θόρυβος από εκεί. Μάλιστα, μια από τις φορές που έγινε αυτό, το 1990, ήταν παρών και ο μακαριστός και όσιος γέροντας Ιάκωβος, ηγούμενος της Ιεράς μονής του Οσίου Δαβίδ στην Εύβοια ο οποίος για να καθησυχάσει τον κόσμο που τρόμαξε είπε: «Χριστιανοί μου μη φοβάστε, ο άγιος είναι ζωντανός απλά άλλαξε πλευρό.»

7) Συνομιλία με τον Γέροντα Ιάκωβο Τσαλίκη.

Ο Γέροντας τακτικά επισκεπτόταν τον Άγιο Ιωάννη το Ρώσο: «Κάποτε, έλεγε, πήγα και βλέπω τον Άγιο ζωντανό μέσα στη λάρνακά του. Του λέω:

-Άγιε μου πώς περνούσες στη Μικρά Ασία, τι αρετές είχες και αγίασες;

Ο Άγιος μου απάντησε:

-Μέσα στην σπηλιά που ήταν στάβλος κοιμόμουν και με τα άχυρα σκεπαζόμουν τον χειμώνα για να μην κρυώνω. Είχα και την ταπείνωση και την πίστη.

Σε λίγο μου λέει:

-Περίμενε, πάτερ Ιάκωβε, γιατί ήρθαν τώρα δύο άνθρωποι και με παρακαλούν για ένα παιδί άρρωστο. Περίμενε να πάω να το βοηθήσω.

Ξαφνικά άδειασε η λάρνακα γιατί ο Άγιος έφυγε. Σε λίγη ώρα ξαναγύρισε, δεν τον είδα πώς γύρισε, αλλά τον είδα να τακτοποιείται μέσα στη λάρνακά του σαν ένας άνθρωπος»!

Πηγή: agiameteora.net